א א מיי׳ פ״ג מהלכות מטמאי

אומר כל הנשים ∘דיין שעתן הלל אומר שומר

מפקידה לפקידה ואפילו לימים הרבה וחכ"א

לא כדברי זה ולא כדברי זה "אלא מעת לעת

מָמעמת על יד מפָקידה לפקידה ומפַקידה

לפקידה ממעמת על יד מעת ילעת יכל אשה

שיש לה וסת דיה שעתה יוהמשמשת בעדים

הרי זו כפקידה וממעמת על יד מעת לעת

ועל יד מפקידה לפקידה כיצד דיה שעתה

היתה יושבת בממה ועסוקה במהרות ופרשה

וראתה היא ממאה והן מהורות אע"פ שאמרו מממאה מעת לעת יאינה מונה אלא משעה שראתה: גב" מאי מעמיה דשמאי קסבר

העמר אשה על חזקתה ואשה בחזקת מהורה

עומרת והלל כי אמר העמד דבר על חזקתו

היכא דלית ליה ריעותא מגופיה אבל איתתא

לקמן סג. [וע' מוס' על זה לקמן ד:], ז) [לקמן טו.] שבת טו. עדיות פ"א מ"א, ג) [חולין טו. עדיות פ"א "ל מטמא],

הגהות הב"ח

דילפי׳ מסוטה:

מתנ" דיין שעתן. ע" מנחות יט ע"ל חל"ה לנגל: תום" ז"ה מעת לעת ובו" הוו להו תלתא והוי רה"ר. ע" סוטה כת ע"ל מל"ה לכה"ל: בא"ר וי"ל דאף ברה"ר לא בא"ד וי"ל דאף ברח"ד לא
נמחר בקדשים וכר. עי
נמחר בקדשים וכר. עי
טהלום פ"ה מ"ו בר"ט:
בא"ד אלא מומאה מנע ולא
מומאה חלין שופאר ולקמן יו
מיני מדיה ולין שורפין, ולקמן
בא"ד באינה בדוקה דכואי
בא"ד באינה בדוקה דכואי
היינו לחלל. כמן שייף נגליון
ובר לא מסומה נמרינן אלא
דמוקמינן כל א' בחוקת
מחרה וכר. עי לקמן כ ע"ל
מדיה כלונו:

מוסף רש"י

תום' הרא"ש

רבינו

מוקפות בחצאי רבוע. כל הנשים דיין שעתן. [האי] כל לאו דוקא דמודה שמאי בשוטה לשינויא דש״ס שמאי בשונה לשינויא רש"ם דמרגשת בעצמה ולשינויא דאם איתא דהוה דם מעיקרא הוה אתי מודה למשמשת במון ותנא כל לאפוקי מדרבי אליעזר דאמר [בד"ז ע"א] תרוכן) ארבעה נשים [דיין [דיין שונה שונה שונה ביים "דיין "דיים" "דיים "דיים" "די (דוכן) ארבעה נשים (דיין שעתן) ותו לא: [דיין שעתן) לאו דוקא דאפי׳ שעה אחת אינה מטמאה למפרע כדאמר׳׳ לקמן [דף ט״ו ע״א] אחר זמן בועלה נכנס להיכל ומקטיר קטורת ואמרינן דסבר לה קטודת האמויבן הסבו עד כשמאי [ומיהו אם ראתה בתוך שיעור ווסת] מודה דבועלה חייב חטאת דהיינו שעת ראיה ממש (וכן אם ראתה אחר זמן . בתוך שיעור אשם תלוי] אבל בומן שבו אובן ומון לית ראתה אחר [אותו] זמן לית ליה לב״ש. וא״ת מה שייך למתני לשון דיין כיון [דאינה מטמאה רק משעת ראיה ואילך . פשיטא דטמאה והו״ל] למימו רכל הנשים מטמאות מראייתז וכל הנשים מספאחת מו אייתן ואילך דאשכחן דדייק [כה"ג] התם בפ' הזהב [דף נג ע"ב] גבי דיו שיאמר הוא וחומשו ובסוטה פ' היה מביא [דף י יד ע״בן גבי מנחה [מגישר יו עבן גבי מנווו (מגישה בקרן מערבית דרומית) וי"ל דנקט דיין שלא תאמר מעל"ע (כחכמים) או מפקידה לפקידה [כהלל] ואע"ג דשמאי פתח ברישא מ"מ הזה מסתבר למעבד סייג וקאתי (לאפוקי מזה וכן בסוטה שם. דאמר מזה וכן בסוטה שם. דאמר מודר וכן בסוטה שם. דאמר מנחה גופה וכן ההוא דפרק מנחק ורת (במילתין דף ס"ה מעיחון תחתן הצינור שמימיו בשלהי מסכת טהרות [אם נתנן [דפ"ד] דמעשר שני הפודה שם [דפ"ד] דמעשר שני הפודה שם [ד"מ אומר דיו וכן ההיא מעשר שני ולא קרא עליו שם [ד"מ אומר דיו וכן ההיא שם [ד"מ אומר דיו וכן ההיא שתהא באחרונה ואמ" למים שתהא באחרונה ואמ" למים שתהא באחרונה ואמ" למים הרבה. הא [דהוצרן לפרש . פתח ברישא מ״מ הוה מסתבר

(א) תום' ד"ה מעת לעת מפרט בגמ'. נ"ב בדף ו" ע"א: (ב) בא"ד כמו שאפרט לקמן. נ"ב בד"ה והלל: (ג) בא"ד או מידב בד"ה והכנו: (ג) באי"ד חו מידה דאסורים לאכול בשר: (ד) בא"ד ור' יומנן וכן המדלה י דליים: (ה) בא"ד ו"י' (משום דמוקמיה אחזקתיה ואשה משום: (ו) ד"ה והלל וכו' ודאי

גליון הש"ם

הובא בסוף המסכת

בכ"י נחסרו הרבה תבות מפירוש הדף הזה והגיהם הרב בעל חשק שלמה והוסיפם ע"פ דעתו הרחבה לפי המשך דברי פירוש יכ, והתיבות שהוסיף

שמאר אומר כל הנשים דיין שעתן. אם ראתה דם די לנו אם תטמא תרומה וטהרות שתגע בהן משעת ראייה ואילך ולא אמרי׳ כי היכי דהשתא אישתכח דם בבית החיצון אי הות בדקה נמי מקמי הכי הוה אישתכח וכותלי בית הרחם העמידוהו וקיימא

לן בפ' יולא דופן (לקמן דף מ.) כל הנשים מטמאות בבית החיצון: מפקידה לפקידה. בדקה עלמה באחד בשבת ומלאתה טהורה וליום רביעי בדקה ומלאתה טמאה חיישינן ומטמאה מספק כל הטהרות שנתעסקה בהן משעת בדיקת אחד בשבת דשמא עם סילוק ידיה ראתה וכותלי בית הרחם העמידוהו: ואפי׳ לימים הרבה. בין בדיקה ראשונה לשניה מטמאינן כל הטהרות שנתעסקה בהן בינתיים אבל הנך דמקמי בדיקה קמייתא טהורות דהא כשבדקה עלמה מלאתה טהורה: לא כדברי זה. שהחמיר יותר מדאי דודאי כולי האי ימים רבים לא מוקמי ליה כותלי בית הרחם: ולא כדברי זה. שמיקל יותר מדאי: אלא מעת לעת ממעטת על יד מפקידה לפקידה. שאם יש ימים הרבה בין פקידה לפקידה לא מטמאינן להו לכולהו טהרות דביני וביני אלא אותם שנתעסקה בהם מאתמול בשעה הזאת וטעמייהו דרבנן מפרש לקמן [ד:] בגמרא. נמלא מעת לעת ממעטת זמן מפקידה לפקידה:

ומפקידה לפקידה ממעטח על יד מעת לעת. שאם היה זמן מפקידה לפקידה מועט מזמן מעת לעת הולכין אחריו

להקל כגון בדקה עלמה שחרית ומלאתה טהורה וחזרה ובדקה ערבית ומלאתה טמאה דאמרי׳ לקמן במתני׳ (דף יא.) פעמים לריכה להיות בודקת שחרית ובין השמשות לא מטמאינן טהרות של ליל אמש דהא

בדקה שחרית ומצאתה טהורה וליכא למימר דהוי דם מאתמול בהאי

שעתא אלא הנך טהרות דמבדיקת שחרית ואילך מטמאינן דהיינו מפקידה לפקידה: על יד. על כח מפקידה לפקידה הוא בא וממעטו כמו פוסל על ידו דיבמות (דף 11.) וכן הרבה: כל אשה שיש לה וסת. קבוע ג' פעמים ובדקה בשעת וסתה ומנאתה טמאה: דיה שעחה. וליכא למימר דמעיקרא הוה התם דודאי אורח בומנו בא: המשמשת בעדים. שבדקה עלמה בעד דהיינו בסדין קודם חשמיש ולחחר תשמיש: הרי זו כפקידה וממעטת על יד כו'. ואם ראתה דם אחר כך בבדיקת ערבית והיא שמשה בנהרים בעדים לא מטמאינן טהרות דמבדיקת שחרית עד תשמיש שהרי קודם תשמיש בדקה ומלאתה טהורה וליכא למימר מקמי הכי הוה אלא הנך דמתשמיש ואילך טמאות: אף על פי שאמרו כו'. אשאין לה וסת קאי: אינה מונה. ימי נדה אלא משעה כו': בבו' העמד אשה על **חוקחה.** שהרי מספק אתה בא לטמאותה לענין טהרות דקודם ראייה ספק הוה לה דם מקודם לכן ספק לא הוה הלכך העמד אשה על חזקתה שהיתה קודם ראייה כשנתעסקה בטהרות אלו: כגון ספק לא נגע ל"ג דהתם לאו משום חזקה הוא דהא ספק טומאה ברשות הרבים טהור דהיינו ספק נגע הלכתא גמירי לה 🌣

דחזקיה ור' יוחנן (שם) (ו) המדלה י' דליים מים מיירי במים שנעשו על טהרת הקדש ללוש בהן עיסת מנחות או להדיח בהן בשר קדש

אך קשה דמטהר אף ברה"י ובקופה ד') מטהר ר'
יומנן ברה"י וכן בנגע בא' בלילה אפילו ראוהו
חי לכך נראה דטעמא דשמאי מדשום ביטול פריה
ורביה ולהכי לא עבדינן סייג ברה"י אפי' אי

שתהא באחרונה ו**אפ"** לימים הרבה. הא [ההוצרך לפרש זה] דלא תימא מפקידה לפקידה דנקט היינו בסתם [פקידה דשחרית או ערבית קא מיירי] ברכל בלק [פקידה בשחרית או ערבית קא מיירי] כדלקמן [דף ד' ע"ב]: על יד. [על כח מפקידה לפקידה כמו פוסל על ידו דפרק האשה רבה דף צ"ר] א"נ [על יד היינו אחר מפקידה] כמו על ידו החזיק [בעורא ג'] [מ"ט] דשמאי הכי נמי מצי למיבעי מ"ט דהלל דמטהר [בחולין דהא מעל"ע שבנדה אינו אלא לקודש] ואיכא למ"ד אף לתרומה אבל בחולין לד"ה טהור אבל [נקט טפי לפרש טעמא דשמאי] משום דמטהר לגמרי א"נ ה"ק מ"מ מ"ט [דשמאי שלא עשה סייג לדבריו ומשני דאזלינן]

מעת לעת. (מ) מפרש בגמ׳ דמולין לא אוכלין ולא שורפין ודוקא לקדשים או לתרומה אבל לחולין לכ"ע דיה שעתה דאוקמא לה בחזקת טהורה וא"ת מאי שנא מכל ספק טומאה דברה"י טמא ודאי אף לחולין ולא מוקמינן בחזקת טהרה משום דילפי׳ (לקמן דף ג.)

מסוטה מדפריך בגמרא לר"ש אי מה סוטה טמאה ודאי ברה"י אף הכא טמאה ודאי ומשני שאני סוטה דאיכא רגלים לדבר משמע דלרבנן דאמרי ברה"י טמאות אתי שפיר וטעם דתרתי לריעותא לא הוצרך אלא לטמא אפילו בר״ה וי״ל דלא ילפינן מסוטה לטמאה למפרע ולכך בטומאה דמעת לעת מוקמינן לה אחזקתה וא"ת במעת לעת דקיל טפי משאר טומאות כדפרישית אמאי החמירו בו לטמאה אף בר"ה ובכל שאר טומאות אמרינן בר"ה ספקו טהור כדמוכח בשמעתיו דקאמר והלל כי קאמר אוקי מילמא אחוקתה כגון ספק נגע ספק לא נגע אבל במעל"ע כו' ולא אמרינן אוקי מילתא אחזקתה אלא בר״ה אלמא במעת לעת אף בר"ה טמא וכן לקמן (דף ה:) מוקי מתני׳ כשנושאין אותה חברותיה במטה א"כ °הוו להו חלתא והוי ר״ה כדמוכח בריש שני נזירים (מיר מ.) ואפ"ה המטה טמאה ואע"ג דיש לדחות כגון שהכילה מפסקת בין

נדה לחברותיה אין נראה דבהדיא יש בירושל׳ דמגעה בר״ה מטמא במעת לעת פוי"ל דאף בר"ה לא נטהר בקדשים משום חזקת טהרה כיון

איכא ריעותא מגופה ואע"ג דמסוטה ילפינן לטהר בר"ה אפי' היכא דליכא חזקה (כ) כמו שאפרש לקמן הכא לא ילפינן מסוטה משום שהאשה שראתה השתא ודאי טמאה היא ולא גמרינן מסוטה לטהר בר"ה אלא כמו ספק נגע ספק לא נגע שגם עתה בספק דומיא דסוטה ומיהו בדבר שאין בו דעת לישאל טהור במעת לעת דלקתן מקשינן אמתני׳ דבר שאין בו דעת לישאל הוא ומוקמינן בשחברותיה נושאות אותה במטה והיינו משום דדבר שאין בו דעת לישאל לא אף על גב דר"ש מטהר גמרינן מסוטה *אלא גמרינן לטהר מדרב גידל במקוה שנמדד מסוטה. ג": דאמר רב גידל (סוטה דף כט.) כתיב והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל הא ספק טהור וכתיב כל טהור יאכל בשר הא ספק טמא אלא כאן שאין בו דעת לישאל כאן שיש בו דעת לישאל ובטומאת בשר קדש שייך למפרע כמו להבא ועוד י"ל דלא גמרינן מסוטה °אלא טומאת מגע ולא טומאת ראייה לכך מטמא אף ברה"ר אבל דבר שאין בו דעת לישאל טהור דבטומאת בשר קדש שייך טומאה ע"י ראיית הוב או הובה או הנדה (ג) דאסרינן לאכול בשר קדש והוי בכלל כל טהור יאכל בשר (ויקרא ז) וא"ת מאי שנא דבנגע באחד בלילה (לקמן דף ד.) דמטמאין רבנן אף בר"ה כדמוכח בתוספתא היכא דלא ראהו חי מבערב משום דכל הטומאות כשעת מליאתן ואשה נמי אמרינן (לקמן דף ד.) כיון דשכיחי בה דמים כאינה בדוקה דמיא ואמאי מטהרינן לחולין אף ברה"י וי"ל דלקמן [נמי] בנגע באחד בלילה מיירי בקדשים וכן קופה (לקמן דף ג:) דפריך הלל לשמאי איירי בקדשים דאי לאו הכי תקשה ליה לנפשיה וכן פלוגתא

דכקדש דמו וא"ת ומ"ש דאמרינן בנגע באחד לשרוף ובמעת לעת אמרינן חולין דאשה נמי מיקריא במקום מליאתה דכל מקום שהיא טומאתה עמה דאי לאו הכי תקשי אשה לחזקיה דמטהר בקופה ממקום למקום וי"ל משום דלבו נוקפו ויבטל מפריה ורביה דסבור דשכיחא טומאה כיון ששורפין עליה תרומה ופריש דכה"ג אמרינן לקמן (דף ג:) והא דפריך הלל לשמאי היינו משום דלבו נוקפו לא היה לו לטהר לגמרי *אך קשה לפ"ז מאי פריך להלל ממקוה נימא משום דלבו נוקפו וא"ת אמאי מטהר שמאי טפי באשה מבקופה ונגע באחד אע"ג דמשני שמאי דאשה אין לה שוליים היינו להאי לישנא דאי הוה דם מעיקרא הוה אתי אבל לשאר לישני לית לן האי טעמא וי"ל דטעמא דשמאי משום דאשה בדוקה היא והא דקאמר כיון דשכיחי בה דמים °כאינה בדוקה דמיא היינו להלל וא"ת לר"מ אמאי מטהר בנגע באחד ובאשה

כיון

מולין וי"ל משום (0) דמוקמה אחזקמה ואשה משום דאיכא ריעותא מגופה: רהלל בי אמר דמוקי מילתא אחזקתיה. כגון ספק נגע ספק לא נגע היינו בר״ה כדפרישים אבל ברה״י לא מוקמינן אחזקתיה והוי טומאה ודאי (1) ילפינן מסוטה ודוקא ספק נגע ספק לא נגע הוי ודאי טמא אבל טמא שנגע באחד מן החביות ואינו יודע באיזה מהם נגע הוו שניהם טמאים מספק ואינן טמאין שניהם בודאי דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שיכול להיות והכא האחד טהור בודאי וכן משמע בריש שני נזירים (נזיר נו.) דקתני אמר להם אחד ראיתי אחד מכם מסופה מכנו דבר שיבור נהידע היה ההבח היה היה של פרגן יותר מנותר בל מחת בל מיתר למני מותר בה מה מה מלא דבר שיכול שנטמא ואיני יודע איזה מכם מביאין קרבן טומאה וקרבן טהרה ולא מייתי כל אחד קרבן טומאה משום דלא גמרינן מסוטה אלא דבר שיכול להיות והא דפריך התם אמאי מייתו קרבן טומאה לייתו תרוייהו קרבן טהרה דאחד שאמר לשנים הוו להו ג' והוי ר"ה וספקו טהור אע"ג דאין יכול להיות שיהו שיהו שניהם טהורין דהאחד ודאי טמא וכן גבי שני שבילים בפ"ק דפסחים (דף י) מטהרינן שניהם בבאו לישאל זה אחר זה אע"ג שבודאי נטמא האחד החם °לא מסוטה גמרינן אלא דמוקמינן כל אחד בחזקח טהרה כדאיתא הכא דהוי טעמא משום דמוקמינן מילחא אחזקתיה *ומיהו היכא דליכא חזקה לטהרה מטהרין בר"ה מסוטה כמו מקוה שנמדד ונמלא חסר דמטהר ר"ש ומיירי בעין ב' טירים דליכא למילף מסוטה ולריכי טעמא בר"ה דגמרינן מסוטה אע"ג דליכא למימר העמד מקוה על חזקתו דאדרבה העמד טמא על חזקתו ואם דחוקה. גי':

מאמר והיכי ילפינן מסוטה לטהר ברשות הרבים אפילו ליכא חזקה הא סוטה אית לה חזקת טהרה ויש לומר כיון דקינא לה ונסתרה איתרע חזקתה ואע"ג דאין סתירה בר"ה מכל מקום איתרע חזקתה דשייך קצת סתירה באפילה ובלילה

היתה יושבת במטה ועוסקת בטחרות [והיינו משום] דרה"ר אינו שייך למעל"ע כלל וכדפרישנא אבל חלוק [פין דבר שיש בו דעת לשאול לאין בין שפיר גם בטומאת מעל"ע] שראוי ספיקתה להתברר בשיש בו דעת לישאל טפי כדכתיכנא התם ומה"ט ניחא הא דאחמירו רבנן במעת לעת טפי לענין רה"ר דבטהרות טהור וכאן תולין ולענין רה"י הקילו דבעלמא [קי"ל דברה"י שורפין והכא תולין] וק"ל לפי מה דפריך מנגע בא' בלילה אמעל"ע תקש' לי' אמקוה דקאמ' ושניהן לא לברוה אלא מסוטה הא לא דמי לסוטה דהוי טומאה למפרע הלכך י"ל דדוקא מעל"ע לא דמי לסוטה דא"א

א) לפגינו שם ליחא לתיבת דיו וכן בתוספתא דטהרות ליחא. ולייע: בן לכאורה צ"ע דלא מיירי שם בטומאת ספק רק בודאי ומשום דעשו הכירא בטומאה דרבנן.

משכב ומושב הלכה ד ופ"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ג מהנכות חיסורי ביחה הנכה ג סמג לאוין קיא: ב ב מיי' פ"ט מהלכות איסורי ביאה הלכה ד ופ"ג מהלכות

משכב ומושב הלכה ה סמג שם: ג מיי פ"ג מהלכות משכב ומושב הלכי ד: ד ד מיי פ"ע מהלכות איסורי ביאה הלכה ג:

תום' הרא"ש (המשך) בתר חזקה הלכך אפי׳ סייג לא בעי [והלל קסבר כיון דאית לה ריעותא מגופה תו ליכא כאן חזקהן והלכך ראוי ליכא כאן חזקהן והלכך ראוי לעשות סייג: ק**סכר** העמד אשה. [תימה דמ"ש מכל ספק . טומאה דברה"י טמא ולא טומאה דבוה" טמא דעה אהני הך חזקה ועוד ראף לחולין לטמא] ראף דאיכא חזקה דטהרה דהא ילפינן מסוטה [ועוד ראמאי אמרי דבמעל"ע שבנדה תולין והא כל ספק טומאה ילפינן מסוטה דברה"י טמא ודאי וכמו גבי דברה"י טמא ודאי וכמו גבי מקוה שנמדד (לקמן ע"ב) דאמרי׳ דלמדו מסוטה] ופריך אי מה סוטה ברה"י טמא ודאי וכו׳ הרי דילפינן מסוטה וואי זכר זה ידיכיבן מטוטה ועוד אמרינן בפ״ק דשבת (דף ט״ו) גבי כלי זכוכית דמשו״ה אינו אלא תולין משום דהוי טומאהדרבנן 3 האבדאורייתא שורפין וי"ל דלא ילפינן ספק שורפין וייל דרא ילפינן ספק טומאה מסוטה אלא כעין נסוטה) שנולר הספק בשעת המעשה דבשעת סחירה איכא למיחש שמא נבעלה [לבועל ובה"ג לענין טהרות שהיון מונחים אצל שרץ ספק נגעו ספק לא נגעו אבל במעת לעת שבנדה דבעת שנגעה [בטהרות עדיין] לא היה ראוי להסתפק שמא היא טמאה מחמת טומאה שנמצאת אחרי מומת טומאה שנמצאת אחדי כן כה"ג [ליכא] למילף מסוט' וקש' מהא דאמרינן לקמן נגע באחד בלילה ואינו יודע אם חי אם מת [ולמחר השכים] מצאו מת ר"מ מטהר וקתני . בתוספתא דטהרות (פ"ו) שזה

ספק טומאה [ברה"ר] וקתני תו התם ישב על גבי אבן תו התם ישב על גבי אבן ולמחר מצא עליה שרץ או רוק ר״מ מטהר [שזה ספק] טומאה ברה״ר ומודים חכמים טומאה ברה"ר ומודים חכמים שאם ראוה נקייה מבערב שהוא שאם ראוה נקייה מבערב שהוא טהור שוה ספק טומאה ברה"ר ש"מ ומדפליג בין הה" לה"ר ש"מ דלמפרע נמי ילפינן מסוטה [ונראה דוודאי לא] ילפינן למפרע מטוטה אלא חומרא המטוטה אלא חומרא המשה" בעלמא דאחמור רבנן ברה״י בעלמא לאחמור לבנן ברו?" מרה"ר [התם] והאי דקאמרינן שזה ספק טומאה ברשות הרבים ה"ק כיון דאפי' היכא דמדאורייתא מטמא [ברה"י] . מטהר ברה״ר כ״ש הכא דאפי מטחו בורדי כי שיהכא דאפי ברה"י טהור מדאורייתא וא"ת א"כ מעת לעת שבנדה נמי דהוי למפרע וטמא מדרבנן נטהר ברה״ר ולקמן משמע דמעל״ע אפי׳ ברה״ר טמא גבי היתה ושבת במטה ועוסקת בטהרות יושבו במטודונוטקת בטודות דמוקמינן ליה בשחברותיה נושאות אותה במטה וכיון דאיכא תלתא עם האשה זיושבת חשיב כרה״ר כדמוכח היושבת חשיב כרה"ר כדמוכח בריש פ' שני נזירים דילפינן מסוטה [דכל בי] תלתא הוי רה"ר וכן מוכח בשמעתין דקאמר והלל כי אמר [העמד דבר על חזקתו] היכא דלית ליה ריעותא מגופה [כגון] ספק נגע ספק לא נגע [אבל איתתא] דאיכא ריעותא מגופה טמא ומשמע אפי׳ ברה״ר והכי איתא בירוש' [כאן בפירקין בסוף הלכה ה' דטומאת מעת לעת יחלבה הי דטומאת מעוד דער טמא אפי ברה"ר] וי"ל דגבי מעל"ע לא שייך לחלק [בין רה"ר לרה"י] שאין ספיקתה ראוי להתגלות יותר מחמת

יבים [כמו בנגע באחד] בלילה ילכל שאר ספק טומאה שראוי הככל שאו סבק סומאוז שואור הספק [להגלות] ברה״ר יותר מרה״י. ומה״ט ניחא דלא [השוו טומאות מעל״ע לשאר טומאות וגזור] אפי׳ ברה״ר ומ"ש בדבר שאין בו [דעת לשאול דלא גזור במעל"ע